

BORSSZEM JANKÓ

Előfizetheti a Deutsch-féle könyvnyomda és kiadói-részvénytársaságnál. Pest, Dorottya-utca 11. sz. a.

Előfizetési díj Egész évre 6 ft. — Félévre 3 ft. Negyedévre 1 ft 50 kr.

Sz er kesztői szállás : 2 sas-utca 24 sz.

HIRESEK ARCZKÉPCSARNOKA.

Mocsonyiék.

Trifolium románum: oláh szentháromság.

E háromságot az a különös körülmény jelzi, hogy nincs keblében sem apa, sem szent lélek, sem fiú; hanem deux oncles et le neveu.

A nemzetiségi agitatio hálás talaj kétféle veteményre nézve: egyik eset, mikor dicsőséget vetnek, hogy pénzt arassanak; a másik, — mikor pénzt vetnek, hogy dicsőséget arassanak.

A Mocsonyiuluk az utóbbi módot választották s nincs mit csudálni, hogy a nemzetiségi föld, mely eddig nem annyira ugaron, mint miveletlenül hevert, gazdagon jutalmazza a föl-forgató eke működését.

Aztán, ha gazdag az ember, nemcsak a saját telkére szorul, hanem idegen földet is vehet bérbe: lásd a „Magyar Ujságot“, melynek élelmes kiadói az ifjabb Mocsonyi nemzetiségi beszédét mellékletben az összes szélbali magyarságnak is kezébe játszották — illendő illetéért.

Szerencsére a beszéd olyan hosszú volt, a milyen rövid a szónok.

Különben nincs okunk rossz néven venni tőlük a „nemzetiségi sportot“, melynek a sportsmanek szenvedélyessége mellett utoljára is vagy az lesz a vége, hogy az urlovarok megunják a játékot, vagy hogy kidül a ló.

B. J.

Están bácsi törvényjavaslata.

B. J. azon helyzetben van, hogy a diurnum fel-emeléséről szóló törvényjavaslatot, az egyetlen, melyet Están bátyánk készített, egész terjedelmében közölhesse:

Törvényjavaslat

a diurnum fölemeléséről.

Tekintve, hogy a nép ugyan alig bírja el a reárovott adót; de

tekintve, hogy a nép képviselői, ha szomszár halnak, az adót le sem szállíthatják;

tekintve továbbá, hogy a májusi fagy a bor olcsósága iránti reményeket tetemesen alábbszállította:

1. §.

A képviselő-diurnum még egyszer annyival feljebb szállíttatik.

Están (Madarász kezével.)

Megyei nóták.

I.

Pesten jártam kávéházba
Hopp,
Elkártyáztam naphosszába
Hopp,
Svarcz is lettem, hazajöttem
Itthon aljegyzővé lettem —
Hopp, hopp, hopp.

II.

Megyebéli vagyok én,
Nexusomból élek én,
Ha tanúlok, ha nem is
Bizony lesznek esküt is.

III.

Az alispán sógorom
Felfogadta,
Bedug engem valami
Hivatalba,
De zsirosat adjon ám,
Régi a familiám,
Ebugattát.

Jó nemesek vagyunk mi
Régesrégén,
Kuriánk volt — lakunk most
Faluvégén,
Elprédáltuk mindenünk,
Szent kutyabőr légy velünk
Ebugattát!

IV.

Ezer lánczom egy tagban,
Kastélyom a faluban,
Köszönj paraszt, vakapád!
Ha a szemed engem lát.

Hej megyei uraság
Atyafiság, rokonság,
Czimboraság, sógorság,
Kuszi pajti komaság.

Helyiség változtatás.

Minden rendű p. t. kuncsaftjaimnak van szerencsém tudtára adni, hogy a „Hazánk“ czég alatt jól ismert

kölcsönös feldicsérgetési

és

önimádási kereskedésemet

f. é. június 1-től fogva a „Hon“ helyiségeibe teszem át. Kiket ezentúl is érdekelne megtudni, mily nagy ember vagyok én — vezércikkemben ott megolvashatja.

Hazátlan P. Szathmáry Karesi.

Örömhír.

„Kállay Ödönt Szögedében megválasztották!“

Ez nekem csak jó.

Borsszem Jankó,

Vármegyei toilette.

T. K. A czoffomat ne bolygassa, azt nem engedem!

H. B. De kérem nagysád, hogy fésüljem meg ha szét nem bontom a czoffját?

T. K. Nem lehet, mert Palim nagyon szereti ezt a frizurámat. Ha szétbontani nem hagyom is, de azért megkövetelem, hogy jól fésülje meg. Érti?

Zsidó dalok.

Szt. Dávid hárfájánkönyv nélkül elgítározza

Ábráhámanyi Kornél

us zsidó gyerek.

I.

A tél hideg, a kályha fül,
Az ajtó zárva van,
És künn az ablakok alatt
Egy ember elsuhan.

Egy ember az, sorsüldözött,
Rajt' átok sulya ül. . . .
Mig odabenn meleg szobán
Az ősi kályha fül.

Tudjátok, mért diderg e lény,
Ha künn esik a hó?
Nem mert a tél nagyon hideg,
Hanem mert ő zsidó!

II.

Sorshuzás volt. . . Főnyeremény
Kétszázezer forint!
Keresztény ember nyerte el
Ez összeget megint.

Szegény zsidó is vett promeszt:
„Emancipáció,
Van“ — ugymond, — „én is nyerhetek“,
S nem nyert, — mivel zsidó!

III.

A görbe orr, ha római,
Mint szép, dicsértetik!
A görbe orr, hogyha zsidó,
Csak ócsároltatik.

Mindkettő görbe, . . . s egyik szép,
A másik csunya? . . . Oh!
Természetes; ez római,
Amaz pedig zsidó!

Prinz Otto von Bayern

a „Kömlóban“.

Ottó herczeg (hadsegédjéhez.) Noch immer kommt der
Wein nicht. Ich bitte Sie, Baron, rufen Sie mal ungarisch,
wenn Sie noch ein Wort wissen.

Hadsegéd. Hé, Pintscher, hé!

Otto. Pintscher? Was heiszt den das?

Hadsegéd. Ja, das heiszt auf ungarisch: Kellner.

I. Jogász. (énekel)

*A ki szellem szárnyaidda
Közelítéd az eget. . . .*

Otto. Aha, ein ungrisches Volkslied! Klingt aber ganz
wie Lucia. Sollte der Donizetti ein Volkslied geplündert
haben?

2. Jogász. Huzd rá Patikárus, a ki anygala van! Hadd
igyük a szegény legény, ej huj bujában! (Khórus.)

Otto. Sehn Sie, das sind lauter Juráten, juridisch gebil-
dete Kehlen.

Hadsegéd. Königliche Hoheit sprechen aus der Geogra-
phie. . . .

Korcsmáros (odafülvél.) Mi az? kinigliche hohájt? Az
akkor valami herczegmesterember lehet. Tyüh ördög. . . .!
(Odasiét.) Bitt' ájer gnóden, majesztét, vasz isz kefélük czum
eszén?

Otto. Ich möchte die ungarische Nationalspeise verkosten.
Korcsmáros. Den Naczionalspász? Da bit ih ájn majonéz
fon fis filájt mit tarhonya?

Otto. Nicht Mayonnaise. Nationales möcht' ich.

Korcsmáros. Iz naczionál, bit ich, majesztét, iz rótvájsz-
grin! Oder filájt iz kefélük naczionale kalpszpruszli mit spenót?
Iz echt ungarise kalp. . . . Oder stirl mit aszpick. . . .

Otto. Nein, nein, was ist denn eigentlich die ungarische
Nationalspeise?

Korcsmáros. Naczionalspász iz baj un.z zupn, flájs und
csuspájsz. Dasz iszt ganczer nácziön jéden tóg.

Otto. Nein, es gibt noch etwas Anderes. Ich glaube, Gu-
latsch heissen Sie's.

Korcsmáros. Ah, kulacs, das iz ja naczionál getrenk.

Hadsegéd. Gollasch, gollasch sollen Sie bringen.

Korcsmáros. (Elképedve.) Gulyás? Dóz gét niht, encsul-
digen, doz iz fir kucser und student. . . .

Hadsegéd. Haben Sie frisches Gollasch oder nicht?

Korcsmáros. Ja, iz son dá gancz fris, forige wohe iz ge-
worden gekoht.

Hadsegéd. Also bringen Sie Gollasch in Saft.

Korcsmáros. Oh ik bitt, doz iz niht méglik, ik muz prin-
gen gulyás in teler. Encsuldigen majesztét hohájt! (Elmegy a
gulyásért.)

Otto. Na, Sie kommen auch her, Herr Musikdirektor?

Patikárus. Ez az ur engem Erkel Ferencznek néz. — Hó-
hájt, geben zi mir ir ór, ik spile inen hinájn ungarisesz lid.
(Otto füléhez nyomja a hegedűt és bele röpiti Bihari nótáját.)

Otto. Himmel Herrgott, ich werde ja taub!

Patikárus. Aber ik bite, hören muz man ja mit ór! (Rá-
huz egy csárdást, a jogászok hejehujázva bokáznak.)

Otto. Ah, das ist der Schardasch, den musz ich lernen,
sobald ich nach München komme. . . . Aber da kommt ja der
Gollasch! (Megkóstolja a paprikás levét.) Brrr! das ist ja stár-
ker als Bockbier!

Korcsmáros. Wájl iz drin halpszájdli paprika. Muz zó zájn.

Otto (még egyszer megkóstolja.) Brrr! Scharf wie ein
Messer! Ich krieg das Fieber!

Korcsmáros. Gégen fiber iz gut spek mit paprika. Zol ih
pringen?

Otto. Ich kann nicht weiter. Das ist ein Teufelsessen,
mich schüttelt der Frost!

Hadsegéd. Der Wagen wartet draussen. Wenn es gefällig
ist, Hoheit. . . (Egy pár tizforintost dob az asztalra és el-
mennek.)

Otto. Ich musz ein viertelfund Chinin auf diese Natio-
nalspeise nehmen. Gollasch heiszt die Canaille Das musz ich?
mir in München machen lassen. (El.)

Korcsmáros. Nojszen, eddig mindig azt hittem, csak a
komló megy bele a bajorba, de már most azt látom, hogy a ba-
jor is bele megy a komlóba, ha kirázza is utána a hideg!

Nyilvános köszönet.

Miután Andrassy Gyula gr. szives volt magát a mult hé-
ten kissé kétértelműen kifejezni, s ezáltal dologtalan pártunknak
alkalom nyújtatott, olcsó szabadelvűséget üzni, nagy zajt csapni
semmiért s ország színe előtt fennállásának szükségességét ad
oculos bebizonnyítani; ezennel a nemes grófnak őszinte köszönetün-
ket fejezzük ki, felkérvén őt egyszersmind, sziveskedjék más al-
kalmakkor is oppositionalis éhségünket néhány morzsával de-
lektálni.

A balpárt nevében:

Tisza Kálmán et comp.

Megmagyarázható félreértés.

Fejes. Nos hallottad-e? Csakugyan *letette!*

Kurta. Ki?

Fejes. *Majláth.*

Kurta. Horváth Boldizsárt?

Fejes. Nem: az *esküt.*

Kurta. Vagy úgy! —

Administratio: **Freundenplacz Nr. 7.**
 Pränumeratio mit täglichem Postschickung:
 Fruh- } für 7 Monat bis Decz.-schluss . . 12 fl.
 und } für 4 Monat bis Sept.-schluss . . 17 fl.
 Abendbl. } für 3 Monat bis Ende Ágoston . . 26 fl.

NÁJE FRÁJE DÁJCSE UNGÁR CZAJTUNG.

Redaktio: **Freundenplacz Nr. 7.**
 Wohin bitten wir schicken jeden Handschreiben, was, wenn kommt nikt heraus wir nikt zurückschicken. Die Herren Vaterlandschreiber bitten wir mit vaterländischen Zutraulichkeit um Schickungen.

Antliche Notirungen der Pester Börse mittheilen wir aus „Peszter Lloyd“ und „Ung. Lloyd“, weil mir haben nok kájne Arbeitkollegen von Börse. Aber haben wir gesorgt dafür, dasz nikt nur Groszhändler sondern auch der ärmste Paketizraelit soll finden in diese Rubrik was wissen wünscht.

Pester Gesefezferhältnisse.

† Handel und Umdrehung von Pest hat in leetzere Jöhren unzweifelhaft gewonnen und eine früher nie gehoffte Aufschwung genommen — aber dürfen wir dieses nikt ängstehen, als Oppositionsorganum wir immer feindlich gegenüber von Regierung stehen müszend. Darum wird sein unsere Aufgebung zu gegenwachen als unparteiische Controllor und alles rügen wenn auch sollte sein lobenswerth, denn das ist Begriff von Oppositio dass soll immer finden Vaterlandverkauf, weil leider ist Vaterland jener Artikel, was Regierung will immer verkaufen.

Marktberichtung.

War Medárdmarkt miserabel. Unsere patriotische Schafwolle, die theure Muttererde in sich enthaltend, muss zurückstehen vor australischem Woll, was besitzt gar nicht diese edlen Eigenthümlichkeit, dass führt Muttererde von Vaterland mit sich. Und doch haben wir grosse Vorrath, weil wir armes Názio werden geschoren von Finanzminister, der hat wenige Schafen. — Waizenhoffnung blühender, weil saubere Busenfreunde, (tisza búza barátaink) Ruszen haben wenig Hoffnung auf Vác. Gott der Ungar gebe dass Miszjahr sein soll, da nur in diesem Falle unser ináges Program kann durgehen. Weil Majorität hat nur

können existiren in guten Jahr. Gibt aber Gott schlechten Wachs, dann müssen wir kommen, weil frei sein muss Vaterland von Karpathen bis adriatische Busenmeer. — Wein ist gefrört, und ist dieses gleichfalls Segen, dass wird bei nexte Wahlen Regierung nikt mit Wein Folk traktiren wegen Stimmen; denn wir wollen nikt dass Folk soll weinen! — Federn sind wohlfeil wenn sie für Deákpartei schreiben; aber thájner wenn für unz, weil wir müssen färben Federn roth, und tragen auf Hut, weil sind wir Demokraten. — Haderlumpen sind viel vorrathig auf unserem Markte.

Pest, jun. 10.

(L.) Jedes kleine Kinderl thut schon wissen, dass eine der ärzten Schadenkrebsen ist in Stáczverwaltung jene unthuende und unarbeitende Menge von Stáczbeamte, die errennt werden jeden Tag. Keine will nikt arbeiten, kriegt aber einträglichke Stellen, weil sein Schwoger ist Onkel von Grossvater seiner Cousine ihren Puberl. Gehen ganze Abend spazieren in Stadwaldl mit Staberl in Hand, Cylinderhut auf frisirte Schädel und dicke Zigare in Maul, oder sitzen auf Sessel, wenn arme Mann muss gehen zu Fusse. Wenn ein armer Patriot kommt zum Minister und sagt, dass hat er gefochten für Vaterland als Honvéd, sollens ihm geben Staatssekretärstellung, so antwortet Minister gar nikt, sonder lacht sich voll seine Buckel. Wenn kommt armer Edelmann zureiche Finanzminister soll ihm nachlassen Tabakklassificatio, weil er auf blutgetränkte Erde von Ahnen nur edle Sorte anbaut — schupft Lónyay mit Ixel und sagt, ich kann nikt helfen, bauen Sie an Kukuruz oder Grumpiren. Wenn dann patriotische Bitterkeit ausbricht von Patriotenherz und er biszerl flucht, wird von elende Amczdiener hinausgeworfen. So steht Gerechtigkeit in Vaterland! Das ist parlamentarische Regierungserforma! Und jetzt wollen sie heilige

Comitatswirthschaft aufheben, die für ekhte Freiheit und Gleikheit war die Bastei! Unsere Judenbrüder werden am besten wissen, was sie verlieren, wenn avitischer Comitát Schnurbart wird rasirt. Gott soll unsere arme Názio in seine Schätzung nehmen, denn nie wird aus unsere Herz gerissen werden können jene Ehrung und Verachtung, dasz wir haben in Inneres für edle Comitát.

Briefschreibungen.

Fütykösháza 11. Mai.

(E—s—l) Unser Stuhlrikter, ein edler Demokrat, hat gestern einen Hajdukken, weil er alten Juden Ohrfeige gegeben, ernsthaft zurekt gewiesen, weil sich das nicht schickt und ein Jud auch nur ein Mensch ist. Das ganze Ort ist erfreut von Aufklärung unseres Stuhlrikters.

Neuigkeiten.

— (Unser werther Freund) Jókai ist auf seine Sommergabel (villa) auf Ungarberg (früher Schwobenberg) gezogen.

☐ (Die Gemeinde) der griekhisch nikt unirten Kirche wil vor seinen Tempel ein Kreuz aufstellen. Warum dürfen die Juden nicht Kreuz aufstellen vor ihre Tempel? Und das heisst man Emancipatio!

* (Herr Tisza) hat bereits Herrn von Schossberger seine Repsfechung verkauft.

† (Herr Svárez Gyula) versetzte gestern einen armen Judenmadel ein Pussel. Es lebe unser Freund Svárez!

** (Zum Catholikenkongress) ist kein einziger von unsara Judenbrüdern geladen. Kleinlike Rakhe für das, weil unsere theuere Judenbrüder die Catholiken zu Judenkongress nikt geladen haben.

☞ Diesem Beilage ist zugefügt ein ganzer Hauptblatt.

Ofener Lottoziehung.

18. 4. 8. *)

*) Wenn wir Punkte wegnehmen, haben wir 1848. Also, auch Fortuna ist für unser Programm.
 Die Red.

Brieftasche.

„Andere Zeitung andere Lloyd.“

Roman in 4 Bänder von Moriz Jókai. *)

Erstes Bandel.

Es hat gegeben ein Zeitraum in Ungarn, wo ich habe nicht geschrieben Politik, was mir meine Feinde nicht verzeihen wollen.

Ueberhaupt war ich nicht politisch damals.

Denn ich habe gehabt Patriotismus in Leib und habe geschrieben für ein kleines Publikum, für 300 Menschen, habe sie getröstet in meinen Schriften und begeistert für die Zukunft.

Es war nicht lucrativ; aber meine satisfactio war, für mein Volk zu arbeiten und zu dichten.

*) Unser geliebter Freund Jókai hat diesen Roman schon vor 4 Jahren für unser Organum geschrieben, und legt er ein Verwahrung gegen Uebersetzung ins Ungarische.
 Die Red.

Zweites Bandel.

Wie ich bin geworden älter, bin ich geworden spekulativer.

Romanschreiberei tragt nicht viel auf Kuchel.

Bin ich geworden Politiker und Redakteur. Da braucht man nicht viel Begeisterung und zahlt sich besser aus.

Ich gründete also 4 Journale und schreibe politische Artikel dass der, der sie liest, „davo bettelt“, wie Ungar sagt.

Drittes Bandel.

Weil Juden sind gekommen in Mode, habe ich ihnen Hof gemacht, habe alte Juden auf schmutzigen Bart und alte Jüdin Hand geküsst, und habe beschnitten kleine Judenberl. Profitirt habe ich von den Juden, dass ich bin geworden noch spekulativer.

Viertes Bandl.

„Die Juden müssen auch machen Opposition!“ habe ich gedacht. Aber sie nicht lesen können ungarisch, müssen sie lesen deutsch! Gott der Gerechte! wie meine Juden zu sagen pflegen. Was eine Gewalt von e Gedanken!

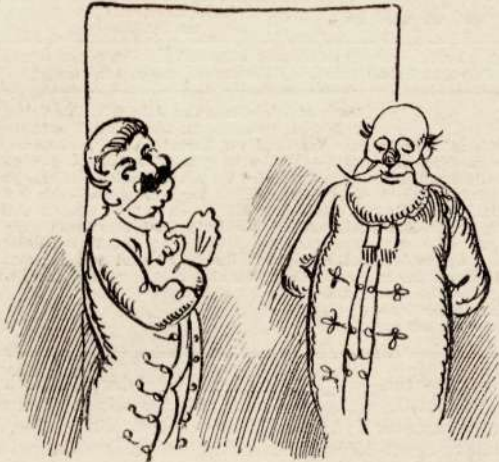
Gründ' ich für die Juden eine deutsche Zeitung, damit sie sollen sich magyarisiren! So habe ich gegründet den „Neuen freien Styx“ — „Lloyd“ will ich sagen. Horn Chamer ist mir richtig aufgesessen! 20 Jahr hat er gearbeitet, dass er soll werden ein berühmter Mann, und in 14 Tage ist er heruntergekommen — von Paris auf Pest.

Gewählt will er auch werden. Schon gut!

Eigenthümliche Verlegenheit von Moses Jókai.

Redakteur: **Neblich Horz.**

Az országház karzatán.

Első karzatór. Nézd csak komám, hogy ágál odalenn a volt seffünk.

Második karzatór. A Sréter Lajos tensuram?
Első. A hát!

Második. Annak ugyan felvitte Irányi uram a dolgát.

Első. Milyen jól illik oda a szélbalra.

Második. Még csak az ő hiján voltak.

Vidéki kisasszony. Ugyan néni édes, ki az a sugár alak kin most annyira nevetnek?

Asszonynéni. Jaj fiam — az Dobsa Lajos.

Kisasszony. Az a versirő? Milyen kopasz, én fürtökkel képzeltem.

Néni (fájdalmas sóhajjal) Ó fiam! anno 30 ő volt a „Sieben Kurfürstenben“ a fortánzer. Együtt láncriroztunk. S ő még mindig tánczol.

Rom. kath. választási gyűlés.

(Szinhely: plébánialak. 30 emberből álló roppant néptömeg.)

ELNÖK. Uraim, mi most azért gyűltünk itt össze, hogy a felsőség akaratához képest (Toldy Pista köhint) megválasszuk a kath. képviselőket. Hogy pedig oly rendetlenségek elé ne forduljanak, mint a zsidó választásoknál (Toldy gúnyosan tüszköl), önök katolikus hívek a papi hatóság szeme alatt s oly rendszabályok szerint választanak, melyek minden verekedő kedvét elveszik —

Kényes Pista (II-od éves jurista.) Te Gábris, innen hátulról ugyan nem látunk semmit.

Donga Gábris. (detto jogász.) Nem hát.

Pista. De nem is hallunk.

Gábris. De nem ám.

Pista. Csak azt tudnám, ki beszél most? Hallasz-e valamit?

Gábris. Csak azt hallom, hogy: bilyeg.

Pista. Vagy úgy, hisz ez Tóth Kálmán.

Dr. Regenpfeifer. Wer ist denn jenes vertrocknete Männchen mit der schwarzen Perrücke?

A „N. fr. Pr.“ levelezője. Das ist Herr von Ghicz; eigentlich ein Deutscher. Sein Vater, ein eingewanderter Würtemberger, hieß Gieseke.

Dr. Regenpfeifer. Ah, ah! Und jener pausbäckige, glattrisirte Herr mit dem riesigen Haarwuchs?

A „N. fr. Presse“ levelezője. Ist Herr von Jókai, der berühmte ungarische Romancier. Eigentlich auch ein Deutscher; ein Jude nämlich. Hat früher Gutmann geheissen.

Dr. Regenpfeifer. Und als Politiker?

A „N. fr. Pr.“ levelezője. Heisst er gar nichts.

a választástól. (Toldy tiltakozva prüszköl.) Ez természetes volt, a zsidókra az országnak — mind a földi mind a mennyeinek — nincs szüksége (Toldy István szabadelvűen dörmög), de katolikus hívek soha sincsenek elegenden. Uraim, válasszunk! (Harminez eljen.)

TOLDY (a médiumon). Uram! a sötét egyház borús hatalma alatt állunk. (Berczik: eljen!) Ne válasszunk, de szavazzunk afölött, vajjon válasszunk-e; vagy tanácskozzunk afölött, hogy válasszunk-e vagy ne válasszunk? Az inquisitio vérszomjas hada . . . (A főt. plébános ur gör-

Pirulka. Anyáskám, nézd csak a Keglevich Béla megint rám gukkerez.

Anyáska. Pirulj el! . . . Milyen csinos vuklija van! Aztán közepett van elválasztva. Az olyan előkelő! Csak azt tudnám mért ül a baloldalon?

Borsszem Jankó. Mert onnan jobban lehet a szép hölgyeket látni.

GombaAndrás. Hallja-e kend bátya, melyik a mi követünk? **Túró Gergely.** Az a hosszú szakállas lá.

Gomba. Vagy igaz, 'sz arra választottuk el — a szakállára.

Túró. Hogy a feki cibálná meg a szakállát! arra ígérték nekünk a fődeket, de biz abból még egy talpalatnyit se láttunk!

esőt kap. Elnémulás, ámulás, de Berczik csak azért is kiabálja: (Éljen!) a pápai tiára árnyékos mocsara . . . (A reverendák fészkelődnek, Berczik: éljen!) a Péterfillérek undok néprontó bére . . .

ELNÖK. Hu! uram mit akar ön!

TOLDY. A szabadság . . . (Berczik: éljen!) az egyenlőség (Berczik: éljen!) . . . a testvériség (Berczik: éljen!) . . . a kor szava . . .

ELNÖK. De mit akar ön?

BERCZIK. Mi ketten constituáltuk magunkat, mint lipótvárosi katolikus ellenzék. (Toldy: éljen!)

Gf. Paripánszky. Ce cher Jules, comme on l'attaque!
Gf. Patkóczy. Oh, il s'en moque pas mal.

Samuel Rothweiszgrün. Wo sitzt er, der schmeckedige Mensch?

Moritz Mandelbogen. Wer?

Samuel Rothweiszgrün. Wie heiszt wer? Er! Jókaileben, was mir haben gewählt zu unseren Deportirten!

Moritz Mandelbogen. Dort sitzt er neben Graf Nyári, und neben Ferscht Podmasiczky und neben Baron Keglovitsch.

Samuel Rothweiszgrün. Hászt e Gewüre! Haszt e köved was mer haben mit ihm! Gott, was ein Mann! Und reden thut er wie e Rebbe. Alle haben mir geweint!

Moritz Mandelbogen. Wos hat er geredt?

Samuel Rothweissgrüu. Hundert Jahr soll er leben, wer kenn' ihm verstehen?

ELNÖK. Két ember opponál!

BERCZIK. Hol 30 majorizál, ott kettő a minoritás. (Toldy: éljen!)

ELNÖK. Szavazzunk a fölött, hogy szavazzunk-e a fölött hogy tanácskozunk-e afölött, hogy szavazzunk-e vagy ne szavazzunk? Kérem a hivek juhái álljanak jobbra, az ellenzéki kosok balra, széna és pelyva. Habták! (Toldy-Berczik-párt jobbra át.) Sonst niemand? (Toldy-Berczik tiltakozó cancánnal elpolkznak.)

Tisza-Child Harold panasza.

— Byron után. —

Mélán ülni, nézni szónokdagályt, —
Országházában járnai tétova, —
Hol szép bársony miniszteri divánt
Nem ültem még; avagy talán soha? —
Epedve várni a geszti homok
Közbalogoktól járt sivatagán
Minoritásom megmajorodását:
Hazánk jaj! oh Hon! Még ez nem kaján,
Elnöki tárczával coquetterie ez csupán!

De járnai zajos nemzet középett,
Hol lótnak, futunk, Lloydot tartunk,
S mégis szavunk üres, lefegyverzett, —
Hol nincs ki bámul, nincs mit respectálunk, —
Hol interpellációk közt tépőbb bánatunk,
Mert többség nincs, melynek bizalma még
Akkor is, hogyha kormányképmutatunk,
Elnökségemért forró, fájó lánggal ég:
Ez a balsors, ah! ez a szerencsétlenség —

For ever!

Jelentés a lefolyt Medárd-vásárról.

A Medárd-vásár, mint rendesen, úgy az idén is igen silányan ütött ki. Oly kevés eladó volt, hogy csak vevő volt még kevesebb. A pénzsükségnél csak az áruhiány, az áruszükségnél pedig csak a pénzhiány volt nagyobb. Különösen rossz vásár volt *gyapjuban*. Az óhnap-gyapju nyírása egy idő óta igen rosszul sikerül s ha már *elsőnyirat* itt-ott van is, de *másodnyiratra* a bárányok nem mutatkoznak hajlandóknak. Legtöbbet még Baranyában nyírtak, de eddig ezt sem bírták értékesíteni, valamint a Tiszai gyapjun sem igen kaptak a vevők s a téli gyapjut még a Nyárynál is jobban kedvelték. A mosás és zsirtalanítás elhanyagolásának ebben nagy része van. — *Nyersbőrökben* a kelet kissé nagyobb volt; ökörbőrben hiány soha sincs, a lengyel bőr 1863 óta már nem kerül vásárra, borjubőr sűrűn mutatkozott az önkénytesek hátán, báránybőrben néhány ismeretes farkasczég, oroszlanbőrben pedig egy pár jelentékeny számár-ház csinált üzletet, kutyabőrökből nagy partietket rendelt meg gf. Festetich, mint számos pesti izraelita kereskedőház bizományosa, végre kecskebőrnek nyoma sem látszott, miután a hajdan ezzel gseftelő komáromi és debreczeni házak több éven keresztül mindig ugyanazon kecskének bőrét nyuzták, miáltal üzletüket egészen tönkre tették. — *Gabona* igen csendes volt. *Tisztabuzában* nagy hiány mutatkozott, az alföld néhány nagy természetje konkolyos buzát szállítván Pestre. — *Disznósírban* az üzlet tökéletesen pangott, miután a terézvárosi választás következtében néhány keresztény képviselő zsidóvá lett és ezentúl csak ludzsirral él. Ugyanez okból a *szalonna* is alább szállt, melyből csak a 48-as reggeli-szalonnának volt nagyobb kelete. A szalonnának kutyából való gyártását a csanádi, irányi és rákóczi részvénytársulatok mint nem jövedelmezőt egészen megszüntették. Egyébb zsiradékokból csak némi *faggyu* kelt el, melylyel bizonyos pártműködési eredmények „megfaggyúztattak”; a *hamuzsír-*

nak sok chance-ja van, hogy az emancipáció teljes meggyökerezése után, mint a disznó- és ludzsir közt álló zsiranyag, interconfessionalis étel alkatrészszé fog fölvergődni. — A *gubót* Gubogyi ur hiába hozta föl Nagykőrösről, senkinek sem kellett. — Annál nagyobb kelete volt a *borszesznek* és *bornak*. A szélsőbal némi erősbödése folytán e szesz folyadékokra új nap viradt s a pálinkanemek, nevezetesen a törkök, különösen a csiki szék és duna-patay járásban örvendeztek máris roppant keletnek. Bor hordókban kevésbé keresetett mint bor kulacsokban, minek a csikóbörvásárra is kedvező befolyása volt. A bor ezáltal ujjalag megmutatta, hogy oppositionalis ital és hogy e közmondásnak: „*nincs kormánya a bornak*” tökéletesen igaz van. — *Borkő* igen jól kelt, minek oka a sok új építkezésben keresendő, melyekre az egyébféle kő már annyira nem elégséges, hogy az új téglagyárak borkő és bortégla gyártását kénytelenek megkísérteni. — *Kender* és *méz*, mióta a választási mézes madzagokra való megrendelések megszűntek, igen lanyha. — *Szilva* kevés fordult meg a vásáron, miután a szilva-termésben nagy kárt tesz azon pusztítás, melyet a roppant pélpaszárfogyasztás magukban a szilvafákban okoz. — *Rongy* a papirhatások eltörlése s a „*Hazánk*” megszűnése óta kevésbé szükségeltetik, az utóbbi ok egyszersmind a *tollura* is kedvezőtlen hatást gyakorolván. — *Prémekből* csak nyulbőr jelent meg nagyobb partiekban Jókai Mór et Comp. neve alatt, mely czég e portékát a választások alatt a választóktól magas áron összevásárolta, ezenkívül medvebőrök is, melyeket a Miletics czég Szt. Pétervárra szállit, — mielőtt még az illető medvék megvolnának löve.

Tekintetes, nemes és nemzetes, vitézlő

Moecary Lajos urnak.

Tisztelt spectábilis!

Nagy gyönyörűséggel olvasom tisztelt úröcsém cikkeit, melyekben a mi régi megyéinket oly melegen felkarolja és a kormány többségének perversiv demokrátiáját tönkre teszi. Igaza van önnek, a 47-es alkotmányt a megyék által kell föntartani, mert csak így lehet a parlamentaris kormányt lehetlenné tenni. Kivánom, legyen uram öcsém szerencsésb e harcban, mint én voltam, kinek egész populáritása oda veszett a municzipális jogokért küzdött tollharcbban. Rám azt fogták, hogy pecsovics vagyok. Most kiüti magát a szeg a zsákból, mert ime a municipiumok — szabadelvű kérdéssé nőttek ki magukat. Az én hibám abból állt, hogy baloldali voltam már akkor is, mikor a mostani baloldálnak eszébe sem jutott a megyei liberalismus. Sok szerencsét és munkabátor buzgalmat!

Tisztelő urabátyja

Török János m. p.

a „Pesti Hirnök” volt szerkesztője.

Hazánk sírja.

Itt nyugszik
Ngs. Tisza Kálmán
ÚRBAN
és folytatja
életében megkezdett örök álmát
a
„HAZÁNK”
Született Geszten
Meghalt együgyűségben.
Béke hamvasára!

A szájkosarokról.

Minden kutyabarátnak ajánlja
Dr. Baromfi Ottó.

Az ujonnan hozott kutyatörvények szerint minden kutyának szájkosarat kell viselnie, mely szájkosár hivatalos minta szerint van csinálva, és városi bélyeggel van ellátva.

Miután azonban e városi szájkosár mintája sehol sem publikáltatott, minden kutyabarát javára im itt közlünk néhány igen jeles szájkosár-systemát, melyek a kutyaharapást abszolút lehetetlenséggé teszik.

Első ábra.

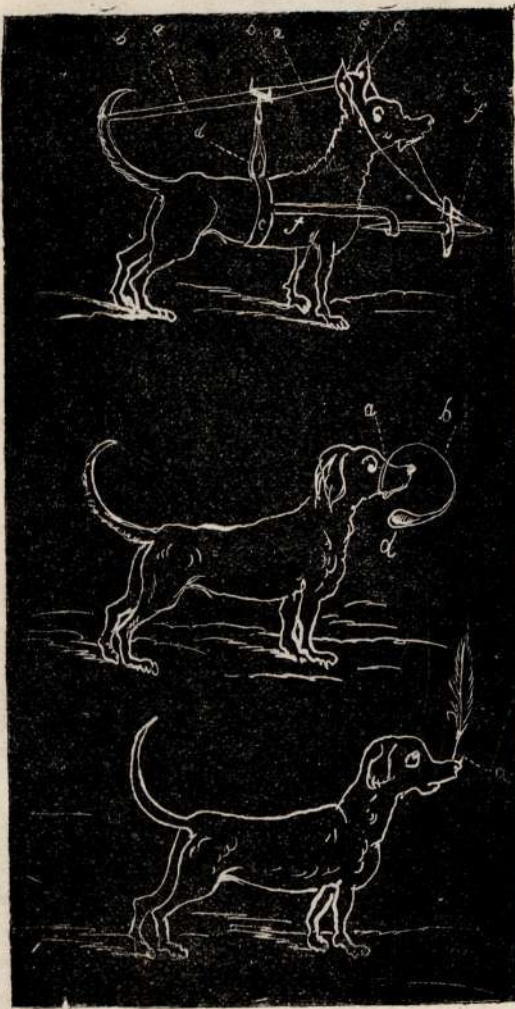
Ez egy kellőleg felszerelt kutyát mutat. Szájkosára — nincs, mert legtöbb kutya e szerszámot annyira nem szívelheti, hogy gyakran e miatti mérgében dühödik meg. Az itt ábrázolt készülék áll két erős zsinórból (*a, b,*) melyek a kutya farkához vannak kötve, s a kutya hevederén (*c*) függélyesen megerősített rudacska rovátkán (*d*) s a kutya két fülébe furt lyukakon átmenvén (*e e,*) egy hosszú hegyes tör markolatán (*f*) végződnek. E tör hegye a hevedertől oldalvást előre nyúló görbe aczélrúd (*g*) segedelmével egyenesen a kutya mellének van irányozva. Ha már most a kutya (*f*) megdühödik, ezen állapotban, mint kiki tudja, farkát hátsó lábai közé szorítja. Ezen önkénytelen mozdulat által a két zsinórt kénytelen farkával meghúzni, mi által a tör önkénytelenül mellébe furódik s az állatot megöli.

Második ábra.

A második eszköz már nem bir ugyan oly genialis combinatióval mint az első, de talán még csalahatatlannabb. A kutya szája töve keskeny szíjjal (*a*) öveztetik körül. A két szem között a szíjtól vékony sodrony (*b*) nyulik ki, mely a kutya szája elé görbül s ott kanálban (*d*) végződik. E kanál mindig valamely erős mérget, például cyánkáliumot tartalmaz. Már most mihelyt a kutya megvész, szokása szerint nyelvét kiölti, ez a cyánkáliumhoz ér, és azt nyalogatja, minek következtében a szegény pára azonnal szörnyet hal.

Harmadik ábra.

A harmadik ábra sokkal egyszerűbb készülék mutat. A kutyának ugyanis egészen egyszerűen egy ludtollat állítunk függélyesen orra hegyére. A kutya, hogy a toll le ne essék, hanem folytonosan egyensúlyban maradjon, kénytelen lesz egész figyelmét benne összpontosítani, miáltal az lesz elérve, hogy eszébe sem jut neki valakit megharapni.

APRO HIREK.

+ Madarász Jenőt, József fiát, megválasztották. No, legalább lesz most kit vezetni Józsinak, miután Irányi elvette tőle a pártot.

≅ P. Szathmáry Károly a „Hazánk“ kimúlta után a gyászévet a „Hon“-nál fogja tölteni. Jóкаи felkiált: Also darum Räuber und Mörder? Azért alapítottam én német lapot, hogy Ludvigh helyet P. Szathmárit cseréljem be?

☉ Tógyi Tátyi megunván a politikai pályát falura vonul s az írói asztal mögül az eke elé készül állani.

Tulajdonos és felelős szerkesztő: CSICSERI BORS, kétsas-utca 24. sz

Rajzoló: Klíč Károly.

Melléklet: A „BORSSZEM JANKÓ“ előfizetési felhívása.